

[Forsvarsministeren.]

tager jeg som udtryk for, at der fra mange sider er tale om en ikke formel, men reel forhandlingsvilje, og jeg tager også ordene for deres pålydende, når hr. Knud Østergaard vistnok sagde, at klokken er 5 minutter i 12, eller når andre af ordførerne har givet udtryk for, at nu skal vi se at komme til realiteterne i det, vi her diskuterer.

Inden jeg kommer til det, der har med selve lovforslagene at gøre, må jeg svare hr. Knud Østergaard på noget mere konkret, der kom frem. Jeg lagde mærke til under spørgetiden i dag, at der var flere, der kom frem med amtsproblemer, og jeg lagde mærke til, at hr. Knud Østergaard i starten af sit indlæg også havde, hvad jeg vil betegne som noget af et amtsproblem, nemlig spørgsmålet om udflytningen til Frederikshavn. Det er nødvendigt med en korrektion af den fremstilling, hr. Knud Østergaard gav. Det ligger sådan, at der foregår forskellige overvejelser, men det kan ikke være rigtigt herudaf at drage den slutning, at regeringen, altså jeg, har sat mig ud over beslutninger truffet her i folketinget. Det har jeg hørt før, og for at have det formelle i orden har jeg spurgt min kollega, justitsministeren, der så sent som i dag har svaret, at ethvert skridt, der har været foretaget — jeg var lige ved at sige naturligvis — har været i overensstemmelse og ikke i strid med beslutninger taget i folketinget og andre steder. Det, der rent konkret ligger, er, at man er startet med opførelse af forskellige undervisnings- og uddannelsesfaciliteter, herunder en taktisk træner. Jeg har over for hr. Knud Østergaard og andre i folketingsudvalget sagt, at vi nu her om meget kort tid vil investere det, der er nødvendigt for, at man kan få den størst mulige effekt af denne taktiske træner. Men jeg vil nok anse det for rigtigt at anklage mig for manglende planlægning af tingene, hvis jeg, nu da klokken er 5 minutter i 12 og vi skal have en ny forsvarsordning, kaster mig ud i en masse store udgiftkrævende og nye initiativer. Det er meget nødvendigt, at vi afventer

denne nye forsvarsordning og også resultatet af forskellige undersøgelser, der er i gang for øjeblikket. En af de undersøgelser, der foregår, og som jeg meget gerne vil informere udvalget om, er den mere strategiske vurdering af dette at gøre Frederikshavn til en hovedbase, og jeg går i hvert fald ud fra én ting, og det er, at hr. Knud Østergaard er enig med mig i, at hvad militært sagkyndige siger i den forbindelse, skal man ikke bare lade hånt om, så derfor synes jeg, at det sammenlagt er en ganske god idé at afvente resultatet af disse nærmere undersøgelser, som snart er færdige, før vi går videre.

Dernæst til de øvrige bemærkninger omkring selve lovforslagene. Jeg tror, at alle ordførere, måske med undtagelse af ordføreren for socialistisk folkeparti, var inde på betragtninger om det meget ønskværdige i, at vi når frem til en så bred opbakning som muligt af en fremtidig ordning. Hr. Knud Østergaard henviste til bemærkninger, jeg har gjort, og en artikel, jeg har skrevet i tidsskriftet Ny Politik, om, hvad også mit partis ordfører var inde på: at vi ønsker den brede løsning, men det må ligge i sagens natur, at det naturligvis ikke kan være for enhver pris.

Jeg har ikke sagt disse ting for at være i afpresserens rolle. Der foreligger ikke allerede aftaler eller andet, som hr. Knud Østergaard var lidt inde på, men der foreligger det, synes jeg, meget forståelige, at når et parti går til valg på et program og får en sådan tilslutning ved dette valg, at man danner regering, har man en forpligtelse over for de vælgere, der har stemt på dette parti, til at søge at skaffe flertal for det program, man er gået til valg på; dette gælder også, når det drejer sig om forsvaret. Dette siger jeg, idet jeg stadig væk understreger, at det er af uvurderlig betydning for forsvaret, for opbakningen i befolkningen og for arbejdsroen inden for rammerne, at man har denne brede dækning, og det skal naturligvis derfor fortsat være målsætningen.

Både hr. Knud Østergaard og hr. Kristen Østergaard var inde på dette med effekti-